

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” czimzendeők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
---	--	---	--

Ismét a tisztújítás kérdéséhez.

Ez már a harmadik felszólalás e lapokban. Ném sok, lehet még több, sőt legyen is, bárha minden nap a közelgő tisztújítás nagy napjáig. Hiszen mostanában reánk nézve fontosabb, közérdekűbb tárgyról, mint városunk közigazgatási tisztújítása, semmiről, s egyelőre illetékesebb helyen, mint épen helyi lapjainkban, sehol sem szólhatnánk.

Annyi csinja-binja, annyi oldala van ez ügynek, hogy valakik csak reá gondolunk s nézünk, mindannyian más-más jól megfontolni valót találhatunk rajta; oly épület ez, melynek szép és jó egybealkotása körül nélkülözhetlen szükség, hogy még a legellentétesbnek látszó mesterek is lelkiismeretesen egy célra működjenek.

Ha nincs ember, bár mennyire hivatott legyen is, ki egymaga jól berendezni tudná ily nagy város közigazgatási ügyét, sőt ha olyan sincs, ki képes volna csak elmondani is mindazt, a mi ahoz minden részleteiben szükséges: működünk hát közre s szóljunk hozzá minél többen. Azonban a hozzászólók közül alolirott sietek kijelenteni, miszerint én nem mint valamely önhitt vezérnagyság ohajtok szót emelni, hanem csak mint egyik egyszerű, gondolkozó s őszinte közvitéz veszem kezembe az író toll fegyverét.

Az előző két vezércikkben főként „a jó közigazgatásról, az arravalóságról, a diplomáról, a régi és új emberekről” volt szó. Én ez alkalommal csak az utóbbiakról, vagyis: „az új, főként pedig a régi emberekről” ohajtok elmélkedni. Nem tudom, jót mondom-e, vagy jól mondom-e, de hogy mindazok, kik nem könnyelmű s nem köszívű emberek, valami meggondolni és átérzeni valót bizonynyal találni fognak beszédemben, azt hinni szeretem.

Tehát közigazgatásunk régibb embereiről.

E lapok febr. 17-iki vezércikke azt mondá, hogy „legközelebb új emberek is választassanak, és pedig oly állásokra, melyek tanulmányaiknak megfelelnek, új emberek, kik fedhetetlen jellemmel és tanulmányal bírnak s kik minden idejüket és tevékenységüket a hivatalnak szentelendik...“ Igen jól van mondva! Ki ne ohajtaná ezt? Vajha mindenki így akarná is, midőn épen „új embert” akar.

Igen, de fedhetetlen jellemet, tanulmányt és tevékenységet mindig kívántunk ám hivatalnokainktól, még akkor is, midőn az elsőrangú tisztviselők fizetése alig volt több vagy annyi, mint ma az utolsóké. Igaz, hogy azért vagyoniilag akkor, azon csekély fizetés mellett is kevesen mentek tönkre a senatorságban, úgy a hogy megélhettek belőle, sőt egyik-másik talán még takaríthatott is. Hanem viszont az is igaz, hogy nem voltak kénytelenek mindnyájan „minden idejüket és tevékenységüket csupán a városi hivatalnak szentelni” s ha újabb tisztújításkor egyik-másik netalán kimaradt, fel se vette, mert vagy volt már miből megélnie, vagy

pedig — a hivatalviselés évei alatt más irányú tevékenysége sem benuván meg annyira, hogy az egyikből jó gazda, a másikkól élhetős ügyvéd... stb. ne lehetett volna, — hát ismét lett gazda vagy prókátor... És ez a régibb időkben jól volt így. Hanem nem így van ám a legújabb időkben!

Ha ezen minden irányban lázas rohammal fejlődő korban, midőn minden életpálya olyanná lett, hogy ember legyen — résen legyen, ki feladatának jól megfelelni ohajt s ki pályáján elmaradni nem akar, — midőn immár szinte lehetetlen, hogy az, ki mint kitünő ügyvéd, vagy bármi, lép közög, hivatalra: 6 vagy 12 év múlva kimaradva a hivatalból, az életben mint ügyvéd... stb. ismét elfoglalhassa előbbeni helyzetét, s hátránya nélkül folytathassa szünetelt pályáját, — — mondom, ha lázas rohammal fejlődő korunkban bármely diplomás ember közigazg. hivatalt nyer, oly pályára lép, melyet csere-berélni úgy önmagára, mint a közjóra csak hátrányos lehet.

Azaz: ma már a közigazg. hivatal is komoly életpálya.

És ha ez így van, a minthogy nem lehet, de ne is legyen másként; nem szükséges-e, hogy midőn a tisztújítások előhevében a diplomáról s az új emberekről nyíltan szólunk, ugyanakkor el ne mulasszuk nyíltan reflektálni egyszersmind azon „régibb embereinkre” is, kik fedhetetlen jellemmel, arravalósággal, évek hosszú során szentelték idejüket s tevékenységüket a község szolgálatának, kiknek egyedüli életpályájokká lett a közigazgatási hivatal! Megmondom miért?

A mai kor megköveteli azt, hogy minden pályán gondoskodva legyen a hű tisztviselők öreg napjairól is. Nyugdíj ma már világszerte egyik felemelt jelszó ez is! Katonának, állami tisztviselőnek, tanárnak, tanítónak, üzletek hivatalnokainak, uradalmi tiszteteknek, sőt itt-ott cselédeknek is, mindannak, ki fedhetetlen jellemét, tevékenységét s életidejének javát hivatalnak szentelé, utóbb is részesülnie kell megnyugtató jutalomban. Hát egy becsületes, arravaló közigazg. tisztviselőnek, ki egy község szolgálatára szentelé idejének javát, mi legyen megnyugtató jutalma? Itt nyugdíjazás nincs, sőt ha szebb éveit a városnál becsülettel szolgálta legyen is, minden tisztújítás alkalmával aggródni kénytelen, ha vajjon nem marad-e ki, a választók szeszélye vagy épen érdeke nem azt parancsolja-e majd neki: „régiszolga, s bár hű szolga, de immár elmehetsz, keress más foglalkozást...“

Midőn tehát a közigazg. pályán nyugdíj-járulékra a legjobb tisztviselő sem számíthat, annál inkább jogosult számítani mindaz, a ki arravaló, a tisztújító közönség igazság- és erkölcsi érzetére. Ezen igazság- és erkölcsi érzetet népünkben minden tisztújítást megelőzőleg sajtó- és társadalmi úton élesíteni s az „új emberek” nyílt emlegetése mellett a „hű és arravaló régiek” iránt, ezek megnyugtatóására fentartani, mulaszthatlan köte-

lesség, főként ott, hol választások idején a csoportokban még ilyesmi is hallhatók (sit venia verbo): „lesz hizó csak korpa legyen, most kisöpörjük ám a városházát, ezt és azt a régibb tisztviselőt ki kell hagyni...“ stb.

Ám szóljunk tehát diplomáról, új emberekről, de éreznünk kell azon morális kötelezettséget is, miszerint az új emberek nyílt emlegetésekor, egyszersmind tartozunk a közhangulatnak nyíltan oly irányt is adni, mely megnyugtató (ez a mi nyugdíjazásunk) legyen városunk azon „régibb munkaképes tisztviselőire, kik életük jelentékeny részét, idejük javát fedhetetlen jellemmel, arravalósággal és tevékenységgel szentelték városunk szolgálatára.”

Tisztelet hát a diplomának és az új embereknek, de igazság, elismerés és jutalom a munkabíró érdemes régibb emberek megnyugtatóására is!

Ismétlem: nem tudom, jót mondom-e, vagy jól mondom-e, de — hogy mindazok — kik nem könnyelmű s köszívű emberek, valami meggondolni s átérzeni valót bizonynyal találni fognak felszólalásomban, azt hinni szeretem. *Laukó.*

A szabadelvű-párt választmánya a következő meghívót adta ki: „Folyó hó 24-ikén (Vasárnap) délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ órakor az „Olvasókör” helyiségében Főrián Károly országgyűlési képviselő beszámolóbeszédet fog tartani az országgyűlésen eddig történetéről és felvilágosítást fog adni eddigi magatartásáról; — melyre a t. cz. választók tisztelettel meghívotnak. Kecskemét, 1878. február 20. A Szabadelvű-párt választmánya.”

A kecskeméti Gazdasági Egylet

által Kecskeméten, 1878. évi február hó 3-án tartott rendes évi és alakuló közgyűlés jegyzőkönyvi kivonata.

(Vége).

Az elmúlt év folytán tárlat — gyümölcstermés hiánya miatt — nem rendeztetett.

Az egyesület utóbbi négy évi élete alatt azonban két kiállítás tartatott, mindegyik az egyesület anyagi hátrányával, de a közjónak előnyére. Minek bővebb fejtegetésére itt sem szükség, sem hely nincs.

A választmány kieszközölte, miszerint egyletünk a nm. kir. földmiv. miniszterium által, tenyészsertés anyag vásárlása és annak további eladása tekintetéből 6—10000 frtig terjedő kamatnélküli kölcsönben részesülend. Ily vásárlást a választmány, a fentebbi években már több ízben kitünő sikerrel eszközölt kis-jenői sertésekkel, minek hasznos eredménye a helybeli sertés-falkákon már is szembetűnő.

Ez év folytán Máté Sándor és Tassy Pál tanár urak a földművelésről tanulmányos felolvasást tartottak.

Ezeket kivül a helyi lapok útján, több, a gazdaság körébe vágó érdekes közlemények hoztak a gazd. közönség tudomására.

A választmány 8 féle szaklapra tett előfizetést és pedig névszerint, Gazdasági lapok, Erdélyi gazda, Falusi gazda, Borászati lapok, Gyakorlati mező gazda, Erdészeti lapok, Gazdasági néplap és a Gallus. (Ezeket kivül a Házi ipar lapja és a Kecskeméti Lapok, jelentestevő elnök úr szivességéből.)

E lapok, valamint a 120 kötetből álló könyvtár, a tagok használatára vannak.

A betérjlesztett, megvizsgált s helyesnek talált pénztári számadásban foglalt kimutatás szerint, az egyesület vagyoni állapota a következő.

40 db. 100 frtos alapítványban 4000 frt. — kr.
1870—1878-ig kint levő tag-
díjakban 1555 frt. — kr.
Készpénzben 2609 „ 57 „
Összesen: 8164 frt. 57 kr.

A követelések között van ugyan néhány száz frtra tehető olyan összeg is, a mi bekapatlan, mind a mellett az egylet vagyona 7500 frtra biztosan felvehető. Azon túl készletben van 873 darab tárlati oklevél, 31 bronz és 2 darab ezüst érem; végre egy bortisztító-gép, egy nagy térkép és a bútorok.

Az egyesület átelt nyolcz évi működését fel-tüntető értesítés kinyomatása, a választmány intéz-ke-dése folytán elrendelve lévén, ez a tagok között lesz kiosztva.

Egyletünket az elmúlt év folytán érzékeny veszteség érte az által, hogy Bódogh Ferencz és Csorba Gáspár rendes, és Héjjas Mihály alapító-tagok, mint a választmányának tapasztalatokban gazdag tanácsadói elhaltak.

Végül elnök úr jelenti, hogy az egyletnek második négy évre történt alakulási ideje, az elmúlt évvel lejárván, a választmány újbóli 4 évre törté-nendő megalakulás végett aláírási gyűjtő-íveket bocsátott ki, minek eredménye ma, az alapító-tagok beszámításával összesen 120 tag.

Ily körülmények között, az újraalakulás iránti határozat kimondása, a közgyűlés belátásától lett függővé.

A gazdasági egylet 1877. évi működésének ezekben történt bejelentésével, elnök úr magát és tisztársait az egyleti közgyűlés jó emlékezetébe ajánlva, az egyleti pecsét átadásával, elnöki székét elhagyja.

Ezen elnöki előterjesztés tudomásul vétele mel-lett, elnök Horváth Döme és helyettes-elnök Csil-léry Benő uraknak, az egyesület ügyeinek veze-tése körül kifejtett fáradozásukért jegyzőkönyvileg köszönet, — egyleti pénztárnok Dékány Mihály úrnak pedig, 1876. évi megvizsgált számadásaira vonatkozó felmentéssel elismerés szavaztatott; — egyszersmind az egyletnek újbóli 4 évre leendő megalakulása határozatilag kimondatván, a tiszt-viselők egyhangúlag történt megválasztása követ-kezőleg eszközöltetett:

Elnök: Horváth Döme, másod elnökül: Csil-léry Benő és id. Szél Imre, pénztárnok: Keresz-tes János, ügyész: Kiss Lajos, jegyző: Cserek-lyei Károly; előbbiek díj nélkül, utóbbi 200 frt. évi díjjal.

Végül az újból alakított 40 tagú választmány az egyesület ügyeinek vezetésére felhatalmazva lévén, ezek után a gyűlés eloszlott.

Cserekyei Károly, e. jegyző.

Bécsi levélben a következőket írják: A magyar kormányának nem régiben az 1876-ik évről kiadott állami számadása Magyarország állami javairól is foglal magában mérleget, melynek főadatai nem épen érdektelenek. Az 1876. év végén a cselekvő vagyoni állapot 841 és $\frac{1}{2}$ millióra rúgott, melyből 445 és $\frac{2}{3}$ millió ingatlan vagyona, 79 és $\frac{2}{3}$ millió termékekre és leltárra (fundus instructus), 17 és $\frac{3}{4}$ millió értékpapírokra, 27 és $\frac{1}{2}$ millió készpénzalapra, 109 és $\frac{1}{4}$ millió állami követelésekre és 161 és $\frac{2}{3}$ millió esedékes hátrálékokra esik. Egészben 36 és $\frac{1}{4}$ millióval szaporodott az állami cselekvő vagyon az 1875-ikivel szemközt. Ezen cselekvő állapottal szemben a 708 és $\frac{4}{10}$ millió szervenő áll, melyből 658 millió állami adó-ságot, 50 $\frac{4}{10}$ millió esedékessé vált, de még fi-zetetlenül maradt hátrálékot képez, úgy, hogy a tiszta vagyon deczember végén összesen 153 milliót tett ki. Minthogy a szenvedő állapot 1876-ban 1875. ellenében 41 és $\frac{3}{4}$ millióval növekedett, a tiszta vagyon 1875. ellenében kerek sommában 5 és $\frac{1}{2}$ millióval apadt. Az állami vagyonnak az 1877-ik év végén volt állapotáról még nincs kiadva hivatalos kimutatás, de annyi csaknem bizonyos, hogy az állami vagyon egyrészt a vaspálya-társaságoknak az előző évben adott kamatbiztosíték fejében 16 millióval, másrészt a magyar keleti vasút megszerzése által és még be nem hajtott adó-hátrálékok folytán minden esetre szaporodott any-nyival, a mennyivel az állami adósság növekedett. Az utóbbi ugyanis, beleszámítva a keleti vasút megvételére szükségesé vált 10 milliónyi kötvény-kölsönt, legfeljebb 40 millióra rúghat, a mely számításnál azonban az állami tartozásoknak a múlt évben eszközölt visszafizetése, kincstári jegyek visszaváltása természetesen már fel van véve. Min-denestre örvendetes ránk nézve, hogy anyagilag is előbbre megyünk, s tökéletesen elvetendő azok-nak nézete, kik, mint Mocsáry képviselő úr február hó 9-én tartott beszédében, azt akarnák elhithetni, hogy hazánkra nézve az Ausztriával való szövetség káros. Egyébiránt alkalmilag az e beszédben fog-lalt elvek tarthatatlansága s hazánkra nézve ép oly veszélyes, mint ahhoz nem illő voltának ki-mutatására még visszatérünk.

Mi történt a színházban?

Szombaton Ujházy Ede úr felléptével Hahn Rezső egyfelvonásos dramolette-je „A miniszter

előszobájában“ adatott elő. Knaabe Farkas Jeremiás volt vendégünknek egyik force-szerepe, melyet alig hisszük, hogy valaki nálánál még jobban adna. E szerep művészi tökélyvel volt végig játszva, töb-bet nem mondhatunk, s kevesebbet nem szabad mondanunk. E darabot Benedix Roderich egyfel-vonásos vigjátéka „A nő-gyűlölő“ követte. Ujházy Ede úr mint Csermelyi Iván mutatta be magát, Hetényi mint Barna László, Némethy Cornélia mint Irma, s így a szerepek jó kezekben lévén, az előadás sikerült.

Ujházy Ede úr második és illetőleg harmadik fellépteül mint irtuk Jókai Mór négyfelvonásos drámája: „Milton“, szinpadunkon először adatott. Mondanunk sem kell, hogy vendégünk jó hírnevé-nek megfelelően, ez este is inspirált művészettel játszott. A közreműködőkről, fájdalom! kedvezőt-lenül kell nyilatkoznunk; szerepét egyik sem fogta fel helyesen, beszélt, de nem alakított. Ismételten figyelmeztetjük színészeinket, hogy különösen figyel-jenek játékuikra, ha elsőrendű pályatársaikkal kell fellépniök, a mikor a hibák nemcsak szembetűnők-ké, hanem bosszantókká is válnak.

A hétfőre hirdetve volt „Haramiák“ előadása elmaradt.

Kedden Moser négyfelvonásos, a katonaélet-ből merített, közönségünk előtt már ismeretes vig-játéka „Ibolyafaló“ adatott elő. Ujházy Ede úr az első altiszt szerepében lépett fel, bizonyosságot téve arról, a miben különben értelmes ember nem két-kedhetik, hogy a tehetség a legkisebb dolgot is tudja értékesíteni. Cseh káplárja annyira magára vonja a figyelmet, hogy az előző két felvonás-, s a következő negyedikről a közönség csaknem egészen megfeledkezik. Nekünk természetesen ezt tennünk nem szabad, s örömmel mondhatjuk, hogy a közreműködők a másik három felvonást szépen és jól játszották végig.

Csütörtökön Dumas Sándor három felvonásos szinműve: „Georges hercegné“ szép számú közön-ség előtt adatott elő.

ÚJDONSÁGOK.

— IX. Pius pápa Ő szentsége: a gyászmisé-ket városunk katolikus templomaiban e hó 20-án muatták be a Mindenhatónak; a piaristáknál az isteni tisztelet megtartása után külön gyászünnepe-ly tartatott a rajzteremben, melyen dr. Pollák főtisz-telendő úr beszédet tartott, s három ifjú ez alka-lomra készített gyászverset szavalt el.

— Tassy László úr halála alkalmából a meg-szomorodott család a következő gyászjelentést adta ki: „Tassy Julianna, Anna, László, Pál és Irma mint gyermekek, Szabó László mint vő, Hornyik Erzsébet mint meny, maguk, valamint 13 unoka

TÁRCZA.

Ismeretlen hős.

(Novella.)

(Vége.)

Ezen idő alatt a remete eltűnt. Talán a betörés elől menekült e magánzó? Elég az hozzá, hogy a kemence kihűlt, a kunyhó üres lett.

A franc-tireurökre nem volt szükség. Augusztus 8-ától fogva a helység el volt foglalva, e németek jól ismerték a vidéket, nem akartak a veszélyes hegyi úton jönni, hanem keresztutakon, az erdő-kerülők és orvvadászok ösvényein érkeztek meg.

A megszállás nyolcz napig tartott. Nemsokára minden előleges kijelentés nélkül az egész bataillon trombitásaival és dobosaival élén Strasbourg irányá-ban egyszerre elvonult, és Wangenberg lakói, két-ke-dve a látottakon, ismét szabadoknak érezték ma-gokat.

Huszonnégy óra mult el újabb hírek nélkül, Wangenberg okosainak már elég idejük volt tanács-kozára. — Bárminemű ellentállást megkísérteni tá-madó visszatérés esetében valóságos esztelenség lett volna. De lehetségesnek látszott Golddorf, Wald-wihr, Mäisenburg, Schneethal vitéz ifjait, erdőkerül-őit, orvvadászait, szénégetőit, kik égték a vágytól a Vosgesek szorosain áthatolva egyesülni Mac-Ma-honnak Chalons felé vonuló seregével, kitűzött tal-lálkozó helyen összegyűjteni.

A határozat meghozatott. — Harmadnapra kora reggel az önkénytesek, számra nyolczvanan, a helység közterén tartoztak összegyűlni. — Az idő nem engedett késlekedést, mert kósza hírek az ellenség közeledtét jelentették.

Talán neszt vették az összetömörülésnek?

Ily szomorú időkben nagyon könnyen találkozik semmirevaló. — Ki tudja, vajjon, elhagyván Gold-dorfot, Mäisenburgot vagy Schneethalt, nem hagy-tak-e maguk mögött kémet, ki sietett a néhány mértföldnyire eső Wantzauban levő porosz táborok-ar székelyén útjokat elárulni.

Megegyeztek, hogy a találkozás a silberfeli domb lejtőjén lesz, a helység fölött és hogy a csapat egy óráig fogja várni az utóbb érkezőket.

E határidőn túl útra kelnek, használva hely-ismeretüket.

A szó tetté lön. Kilencz órakor a silberfeli hegy lejtőjén egy zugban vadszöllök között az egész csapat összegyűlt. A hely jól volt megvá-lasztva, jobbról-balról fás oldalak, a csúcson a remete sziklához támaszkodó kunyhója, lábaiknál a vadszöllő és sövény által elfödött rétek.

Kevesebb bizalommal talán azt vélték volna, hogy a fás lejtők, melyek őket környezék, éber ellenséget is rejthetnek és hogy a német lövészek-nek könnyű lehet észrevétlenül a sövényig csúszni. A meglepve körülvevő helység nem adhatott volna jelt. Az eszélyesség azt parancsolta volna, hogy néhány őrt állítsanak föl a sziklaormon.

De a francziának egyik jellemvonása a rend-kivüli önbizalom. Ennek a rendes hadsereg is meg-adta az árát; annálkább volt több eszélyre szük-sége a stratégiai óvszabályokban járatlan maroknyi paraszt csapatnak.

De nem így volt! Első teendőjük volt a földön elterülve ebédjüket elkészíteni; tüzet gyújtottak, a bográcsot horogra akasztották és nyugodtan várták az érkezőket.

Ezen idő alatt Wangenberg helység szokott foglalkozásához látott. Körülbelül délig jól is ment minden. De midőn a toronyóra tizenkettőt ütött, utcáról utcára tompa zaj kezdett terjedni, mely mindinkább erősödött, míg végre vihar módjára tört ki. Kevesebb idő alatt, mint elbeszélni lehet, egy uhlanus csapat ott termett a téren; hiában akartak a parasztok a hegyi útra menekülni; mindenütt lánd-zsák zárták el az utat; a helység körül volt véve.

A jó wangenburgiak ijesztő jelenetnek lőnek tanúi. A rét, mely a dombra dült, lövészek által volt ellepve, kik előrehajlott testtel, ujjokkal fegy-verök kakasán, lassan haladtak a lejtőn fölfelé.

Könnyű volt kitalálni, hogy a jobb- és baloldali erdőket már megszállották. Semmi kétség, hogy az ellenségél tudósítást nyertek.

A poroszok tágas kört képeztek, mely mind-inkább összébb szorult. A csúcshoz közeledőknek lehetetlen volt rá nem bukkanniok a találkozó-n összegyűlt önkénytesekre.

Húsz perc alatt a kör be volt zárva, és egyszer keresztűz alá véve, a szerencsétleneknek föltétlenül meg kellett volna magukat adniok.

Ezeknek a veszélyről sejtelmük sem volt. Csak egy szabad résök maradt, ez a remetelakhoz vezető ösvény volt. Ezen átosonj, bár ha golyózápor közt is, csak játék lett volna.

Üdvök ebben rejlett. A csúcstól néhány lépés-nyire hozzá férhetlen erdőbe is vehették volna mago-ka-t az átellenes oldalon, de hogyan figyelmeztetni őket? Percz sem volt vesztetni való! S a válsá-gos percz már közel volt.

A gondtalan önkénytesek a füstölgő bogrács-hoz közeledtek, melyekben az étel már készen állott, az alkalmi szakács, általános nevetés és tréfák közt, levette a fődélet, midőn a légben harangszó csen-dült meg.

Azonnal mindnyájan levették fővegjüket, és kiálták:

— Jáquele! lám Jáquele visszatért!

Dél volt, a remete szokásához hiven „Ange-lus“-ra harangozott.

A harang alig csendült meg háromszor, midőn tizen is indítványozták:

— Nem hívóok meg ebédre!

— Helyes, helyes, keressük fel Jáquelét.

Fölállani és futva megjárni az oldalt egy percz műve volt az önkényteseknek.

Az egész csapat a keskeny, fölfelé vezető tor-nácra tóult, melyet a sziklameredélyek képeztek. És csak midőn lélekzetvétel végett először meg-állottak és egyikök megfordult, vették észre a csákó-hegyeket, melyek a réten csillogtak. — A németek már csak egy ötven méternyire voltak a szőlősövényről.

— A poroszok!... a poroszok!... kiálták!

Az utócsapat eszeveszetten futott és mászta meg az utolsó fokokat, záporként vonult el a remete

s az összes rokonság nevében is szomorodott szívet jelentik felejthetetlen édes jó apjuknak, ipjuknak, illetve nagyapjuknak Tassy Lászlónak, Kecskemét sz. kir. város törvényhatóság bizottsági tagjának, folyó február hó 21-én esti 7 órakor, hosszas szenvedés után, életének 60-ik évében, a haldoklók szentségének felvétele után történt csendes kimúltát. A boldogult hült tetemei f. hó 23-án d. u. 4 órakor fognak a r. kath. egyház szertartása szerint a Sz. háromság temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni; — az engesztelő szent mise-áldozat pedig ugyanaz nap reggeli 8 órakor fog a r. kath. anyateplomban a mindenhatóknak bemutatni. Kelt Kecskeméten, 1878. február 22-ikén. Béke és áldás poraira! A megboldogult egyike volt legderékabb polgárainknak; mint hazafi a Deák-pártnak áldozatra kész hibe, mint családfő, gyermekei és rokonai által szeretett apa volt, kit ismerősei kivétel nélkül becsülni tanultak. Benne munkás, takarékos és értelmes polgárt vesztett városunk.

— **(Helyreigazítás.)** Multkor közölt hymen-hirünkben hibásan áll „S. Kovács Erzsike” — „S. Kovács Eszti” kisasszony helyett; reméljük a kisasszony és boldog jegyese, Sárközy Pál ügyvéd úr, megbocsátja e botlásunkat.

— **A helybeli szinpadon először** f. hó 27-én — szerdán — a jótékony Nőegylet árvaházi alaptökéje javára adatni fog „Világura”, a czimszerepben Jány Gyula úr szíves felléptével. A jegyeket a Nőegylet bizottságai árulják. Előjegyezhetni Katona Zsigmond úr gyógyszerárában is. — Ajánljuk nemcsak a jótékonyt célt, de Szigligetnek e remek tragaediáját is közönségünk figyelmébe.

— **A kecskeméti „Kereskedő ifjak társulata”** tagjaiból alakult részvényesek által, 1878. évi márczius hó 5-kén, az „Olvasókör” helyiségében, fele részben a helybeli „Nőegyleti árvaház”, fele részben a „török menekültek” javára zártkörű tánczestély fog tartatni. — A meghívók már szétküldtek.

— **Dr. Schvarcz László** úr szerdán délután megtartotta a természettudományi társulat tagjai és vendéghallgatói előtt, mult számunkban említett felolvasását az álomról. Bevezetésileg a vérkeringést ismertetvén, áttért az álom általános okainak fejtegetésére, ilyenekül az érzékek kimerültségét s a test fáradtságát jelölve meg; felemlített különös okokat is, mint a szesz italok élvezete folytán beálló mánort, az érzékek elszibbadását chlorophorm, opium, aether stb. következtében. Megmagyarázta az álom szükségét, a hosszas alvás káros és látványos következményeit a testi és szellemi rugékonyságra nézve, s a kellenél kevesebb alvás gyengítő hatását. Egészséges alkatú felnőtt embernek 6—7 órai alvást tart szükségesnek, de elegendőnek is, mint azt már a talernoi versekben is kimondva találjuk. — A felolvasás végeztével Par-

ragh Gedeon tanár úr azon kérdést vetette fel, vajjon az álom lassanként, vagy egyszerre következik-e be? mely kérdés folytán érdekes szóváltás keletkezett Parragh, Schvarcz, Csabay, dr. Horváth stb. urak között. Parragh tanár úr, támaszkodva e téren tett megfigyelésekre, melyek azt látszanak tanúsítani, hogy az elalvó végtagjai bizonyos, habár csak csekély mérvben is, megduzzadnak, az elalvást pillanat eseményének tartja, mely épen a duzzadás időpontjában áll be.

— **Fórián Károly** képviselő úr beszámoló beszéde alkalmából ma este az Olvasókör helyiségében társas-vacsora rendeztetik, mely az aláírtak számából ítélve a polgárság tekintélyes részének találkozója leend.

— **(Habemus papam!)** Az újonnan megválasztott pápa Pecci (mondj: Pécsi) volt camerlengo a Leo nevet vette fel, s e néven a XIII. lesz. Amint írják a mérsékelt párthoz tartozik, s kiadott encyclicája is e mellett tanúskodik.

— **A tavasz közeledtével** figyelmeztetnünk kell gazdáinkat a szorgalmas hernyózásra; — ritka év az, a midőn annyi hernyó-fészék volna látható a fákon, mint ez évben, s ha a legszorgalmasabban nem látunk a hernyózáshoz, nemcsak az ez évi termést teszszük ki a megsemmisülésnek, hanem megtámadott fáink életét is veszélyeztetjük. — Szükséges volna tehát, hogy értelmesebb gazdáink jó példával menjenek elő, s a mellözhetlen teendők elvégzésére szomszédaikat is serkentenek, különben gyümölcs-kivitelünk ez évben szünetelni fog.

— **A kecskeméti szabó-ipartársulat** segélypénztárának 1877. évi forgalma következő volt: **Bevételek:** Pénztármaradvány 1876-ról 97 frt. 96 kr. A volt céh-ház árából 1000 frt. Takarék a betételekből 610 frt. Váltó-kölcsön visszafizetésekéből 2279 frt. Különféle kamatokból 270 frt. 71 kr. Kölcsönjükből 35 frt. 70 kr. Különféle bevételekből 16 frt. 60 kr. Összes bevétel 4309 frt. 97 kr. **Kiadások:** Takarék-betétek 1606 frt. 32 kr. Váltó-kölcsönök 2424 frt. Tisztviselők fizetése 100 frt. Különféle kiadások 103 frt. 70 kr. Királyi adó 48 frt. 26 kr. Temetkezési díj 20 frt. Összes kiadás 4302 frt. 28 kr. Pénztármaradvány 1877. december 31-én 7 frt. 69 kr. — E hirt az „Alföldi iparlap”-ból kellett átvennünk!!!

— **Szapáry Imre** gróf m. k. honvéd huszárszázadosnak folyó évi február hó 12-én Jászberényben váratlanul bekövetkezett halála bizonyára minden jóérezsű embert megrendített. Gyilkosa Tóth Ferencz alhadnagy, mint tudva van elfogatott, s nincs kétség benne, hogy halálra fogják ítélni. A „Lehel-kürt”, melynek úgy látszik elég alkalma volt a gróffal megismerkedni, a szomorú eseményt leíró cikkét kissé confususan, de érthetően e szavakkal végzi: typicus alakja volt a férfiasan szép magyar katonának, ki arcán hordja az erő és

jóság bélyegét; ő mint mánás és katonatiszt hivatásának tartotta, hogy a válaszfalat, mely a társadalom magasabb osztályait az alacsonyabbaktól, a katonát a polgári elemtől szétválasztja, le kell dönteni, s e hivatást senki sem gyakorolta kedvebben és sikeresebben nálánál.

— **Makó Lajos** úr, társulatunknak közkedvelt-ségű buffója a kolozsvári nemzeti színházhoz szerződött; a mint halljuk a Hetényi-pár is oda szándékozik menni.

— **Borászattal foglalkozó** olvasóinknak ajánljuk a Molnár István által szerkesztett „Borászati Lapok”-at, mely ez évben 5-ik-, illetőleg elődjével a „Borászati Füzetek”-kel a 10-ik évfolyamatba lép, a mi arról tesz tanúságot, hogy a „Borászati Lapok” szükségét — és pedig tekintve hazánk bortermelését s kezdetleges szálló- és borkezelését, valamint a kivitel — égető szükségét pótol. — A „Borászati Lapok” eredeti és fordított szakcikket hoz a szőlőmivelés és pinczekezelés köréből; figyelmezteti a bortermelő közönséget a bortermelés terén történő minden újabb mozzanatra, találmányra, hoz rajzokat stb.; — megjelen minden hó 10-én és 25-én egy-, a szükséghez képest másfél tömött iven. — Előfizetési ára egész évre 3 frt., mely postautalvánnyal Molnár István úrhoz mint a budai orsz. borászati intézet igazgató-tanárához intézendő Budapestre (vizivárosi posta). A „Borászati Lapok” külön is meg fognak jelenni év végén; de 4 frt. bolti áron, s ily bolti példány kevés fog készletben tartatni.

— **Felhívás.** A III-ik tizedben, budai-nagy-útcán f. hó 19-én kiűtött tűz alkalmával, az I-ső számú mozdony-fecskendőről elveszett egy barna viaszkos vászon-táska, mely nyakba akasztható s 1/2 méter hosszú és 1/4 méter szélességű volt. A megtaláló vagy útbaigazító kéretik, hogy azt a tűzoltó őrtelpre behozni illetve ott bejelenteni sziveskedjék. Szappanos Sándor, önk. tűzoltó.

— **A milyen az adjon isten, olyan a fogadj isten.** Csernátonynak a keleti kérdés tárgyában tett ismert interpellációja alkalmával köztudomásúlag Simonyi Ernő mindenképen inkább, mint András-syra nézve hizelgően közbeszólt. Ez külügyérünk fülébe jutván, állítólag ekként replikázott: ej! az akasztófára való!

IRODALOM.

— „Csöndes órák” czim alatt márczius elsejétől új szépirodalmi és társadalmi lap indul meg, melyet Benedek Aladár fog szerkeszteni. A lap minden hó 1., 8., 15. és 22-én jelenik meg illusztrációkkal, s ki egész éven át (bár évnegyedekint is) előfizetett e lapra, annak a kiadóhivatal

kunyhója előtt, és az átellenes oldalra szökött, hogy a fák sűrűjében eltűnjön.

A rendetlen futás zajára a remete kijött kunyhójából. — Alig ismerhette föl a menekülőket, alig tért magához ámultából, és már az utolsó önkénytes is eltűnt.

A következő perczben, a poroszok, kik az erdőt megszállva tartották, megjelentek a silberfelsi fensikon; lelkendezve és káromkodva vették körül a kunyhót. — A szegény ördög ütve verve járt kézről kézre.

Ha a szakasz parancsnoka, egy tiszt meg nem érkezett volna, mentten fölökötik.

Harangja kötelével hátra kötötték kezeit, s midőn valamennyien együtt voltak már, a poroszok útnak eredtek lefelé Wangenbergbe.

Az egész lakosság összegyűlt az utczákon. — Kitalálták, hogy valami csodás véletlen menthette meg az önkényteseket, kérdezték egymástól, hogy a remetének mi köze lehet mind ehhez, de a fogolylyal szót nem válthattak.

Szigorú rendszabályok nem maradtak el. — A falu birája és tisztviselői, mint büntársak letartóztatottak, s mihelyt e bebörtönzések végrehajtottak, a porosz bataillon a tábornoki székhelyre Wantauba indult.

Éjjelre oda érkeztek.

A foglyok három óráig maradtak csürbe zárva. — Nyolczkor fölkeresték őket, és a bíró alacsony szobájába vezették.

A katonai törvényszék igen gyorsan járt el ily esetekben. — A haditanács már összeült; egy kapitány, — két hadnagy — és két altisztből állott.

A vizsgálat kevés szóba került. A remete azzal vádoltatott, hogy harangjával jelt adott az ellenség közeledéséről; kémkedési bűn, halállal büntetettik.

A mi a bírót illeti; mint büntárs, és tanú, tartóztatott le. — Hiába esküdözött, hogy ő az egészről mit sem tud; a helyiség tizezer forintra büntetettik, ötezer csizmára és száz marhára.

Kérdeztetvén a remete felől, a bíró kijelentette, hogy mindig feddhetlen életű volt, és hogy bizonyosan ő maga sem tudja, mit akarnak vele.

Magatartása nagyon is igazolta ezen állítást. Megszabadították kötelékeiktől. — Gondolkozva állát két kezére támasztva, vörös haja összekuszálva, ijedt tekintetét hol a porosz kapitányra, hol pedig szószólójára vetette. Látszott, hogy azon törte a fejét, hogy a történeteket megértse. — Időről időre fejét rázta, mint a ki mondaná: — „Ej hisz ez nem engem illet... Ez nem az én dolgom.” És közbe közbe gondatlan hahotára fakadt. Többször fölkel, mintha el akart volna menni, és meg is tette volna, ha a mellette ülő katona ruhájánál fogva vissza nem tartja.

Akkor meglepetve nézett rá, és ugyanazon jó arcczal köszönté.

Midőn a törvényszék elnöke fölkelésre szólította, meg sem mozdult.

— Kapitány úr, szóló tisztelettel a bíró, e szegény ember nem érti a porosz-németet, csak francziául ért, és úgy a hogy mi beszélünk németül.

— Kérdezze tehát ön, és ismétlje pontosan kérdésemet?

A kérdegetés nem sokáig tartott. — Ott volt-e a fensikon az önkénytesek futásakor? Három perczel előbb csöngetett-e?

E két kérdésre a remete szokott hahotájával válaszolt. — Azután látva, hogy viszhangra nem talál, sipkáját gyürdöste kezei között, közben üdvözölte a gyülekezetet, és még mindig nevetve, így szólt:

— Im; jól van.

— Ezen bohó mitsem fog szólani! mormogá a kapitány.

Néhány percz mulva az ítélet ki volt mondva. A remete halálra volt ítélve. A végrehajtásnak egy óra lefolyása alatt állítólagos büntársai jelenlétében kellett megtörténnie.

Az ítélet német nyelven mondatott ki. — Midőn az elítelt látta, hogy a gyűlés fölösztik, azt hitte, hogy ő is visszavonulhat, és gyorsan elhagyta padját és az ajtóknak tartott.

De erős karok tartották vissza, és kezeit a tethosszában lekötötték, minden ellentállás nélkül.

Szemei félig zárva voltak és lecsüngő ajkai a bámulat fokozódó hangján ejtették ki e szavakat:

— Lám... lám... lám!...

A bíró ekkor megszánta a szerencsétlent.

— Jáquele, mondá lassan neki, szegény Jáquelem, gondolj Istenre. — Csak egy órad van még élni... E gazok halálra ítélték téged.

A remete egész testében megrendült. — Pillái kinyíltak, hogy szeme egész fehéret látni lehetett, és kebléből valódi gyermeki kiáltozás tört ki.

— Halálra!... engem... Istenem! Jézusom! Ez nem igaz... nem igaz... bizonyosan, jó bíró uram, ez nem igaz...

Egész életében sohasem beszélt még ennyit.

— Fájdalom! úgy van, — mondá a bíró megindulástól remegő hangon, — pedig jól tudom, hogy szép tetteiben ártatlan vagy.

— Istenem, Jézusom, — ismétlé a remete, jajgatással töltve be a termet.

— Tudod-e mit tettél?

A szerencsétlen nem talált szavakat, csak jajgatott.

— Önkénytesek, tudod jól, vitéz fiaink Golddorfból, Maisenburgból és Wangenbergből, épen elfogattak volna, midőn te harangozni kezdted. — Meg akartak látogatni, midőn fölkeltekben észrevették a poroszokat. — Hála néked, szegény Jáquelem, megmenekülhettek és most te bűnhődöl érettök.

Mialatt a bíró beszélt, a remete arca lassankint lecsendesedett. — Könnyei megszüntek folyni, és szemei tündököltek.

Közeledett a bíróhoz és szokatlan kifejezéssel kérde:

— Megmenekültek... valóban?...

— Igen, Jáquele, most már jó úton vannak.

— Igazán... valóban... mindnyájan?

— Igen, mind az utolsóig.

— Ah! úgy jól van! — szólt dörgő hangon. — Ha tudtam volna, még jobban csöngettem volna!

Egy órával később halott volt.

Francziából: *Juhász István.*

Lipsében készült szép szines nyomású jutalomképet ad ingyen. A lap ára évnegyedenként 2 frt. Kiadó-cég: Wilkens F. C. és fia, Budapest, koronaherceg-utca 2. sz., hová az előfizetések s a szerkesztőségnek szánt levelek is küldendők.

— Táborosky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében megjelent az „Ozmán pasa induló“, Plevna hős védelme emlékére, zongorára Krohn Vilmostól. Ára 60 kr. — „In Weidlingau ist der Himmel blau“. Induló kedvelt bécsi dalokból, zongorára szerző Róth Ferencz karmester. Ára 50 kr.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1878. február 22.

Tisztabúza m.-máza	76—78 kl.	9.80	10.84	krig.
Elegy „	73—74 „	7.50	7.70	„
Rozs „	70—72 „	6.80	7.4	„
Árpa „	60—62 „	7.—	7.4	„
Zab „	36—40 „	6.30	6.50	„
Kukoricza „	70—72 „	6.70	7.—	„
Köles „		6.50	6.80	„
Burgonya		1.40	2.20	„

Időjárásunk január hónapban.

Év	Havi közép				Uralgó szélesség	Csapadék összege	Csapad. napok száma
	légnemű hőmérsék.	hőmérsék.	párnymás	Felhőzet			
1874.	757. ₂	-1. ₇	3. ₆	5. ₁	DNy.	11	7
1875.	754. ₇	-1. ₃	3. ₉	6. ₂	Ny.	38	15
1876.	759. ₆	-6. ₅	2. ₈	7. ₂	ÉK.	38	13
1877.	754. ₀	2. ₃	4. ₉	6. ₃	ÉK.	16	7
1878.	753. ₀	-3. ₇	3. ₄	7. ₀	Ny.	62	18

H I R D E T É S E K.

Meghívás.

A „Kecskeméti takarékpénztári Egyesület“ által Kecskeméten, 1878. évi márczius hó 3-ikán délelőtt 10 órakor, a Casino nagytermében tartandó rendes évi közgyűlésre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívattak.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés.
2. A lefolyt év üzletének kimutatása.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A felügyelő-bizottság által jóváhagyott javaslata az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránt.
5. Az igazgatóság által előterjesztendő javaslatok.
6. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.
7. Egyéb, a társulatot érdeklő indítványok.

Az igazgatósági jelentés mindenki által megtekinthető az igazgatósági hivatalban.

Kecskemét, 1878. február 2.

Lestár Péter,

igazgatósági elnök.

28 (2—2)

Dr. Plenk A. ANTICATARRHALICUMA

a nyákhártya mindennemű hurutja ellen.

Ez a tudományos alapon készített thea a leghasznosabb fűvek és gyökökből összegyűjtött és a gége, légcső, hörgők, tüdő, gyomor és belek mindennemű hurutos megbetegedése ellen csodaszzerű hatással bír, továbbá a húgyhólyag, méhnyak, hurutai ellen és egyáltalában vértisztítólag hat. Főlegesen tartjuk a dícséző bizonyítványok felsorolását, mert bárki rövid idő alatt biztos hatásáról meggyőződhetik, 4 vagy 6 heti használata rendszeren elégséges a még már megavult betegségek ellen is.

Egy nagy csomag ára 80 kr., a kisesé 40 kr. — Raktár: Budapest Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerészknél. 10 (30—5)

MEGHÍVÁS.

A „Kecskeméti központi takarékpénztár“ ötödik évi rendes közgyűlést f. évi márczius hó 17-ikén d. e. 10 órakor tart saját helyiségében.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Forgalmi kimutatás, évi zármérleg és felügyelő-bizottság jelentése betorjesztetik.
3. Igazgatósági javaslat a jövedelem felosztásáról.
4. Közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kijelölése.

A mérleg és felügyelő-bizottság jelentése a t. cz. részvényesek által az intézet hivatalos helyiségében bármikor átvehető.

Kecskemét, 1878. évi február 17-ikén.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen résztvenni kívánók szíveskedjenek részvényeiket, vagy zálogigazolványukat, a közgyűlés megnyitását megelőzőleg — az igazolási jegy átvétele mellett — az igazgatóságnál letenni. 29 (1—1)

Mindeddig fölülmulthatatlan!

W. MAACER

cs. k. kizárólag szabadalmazott

csukamájolaja.

A legelső orvosi tekintélyektől megvizsgált és könnyen emészthetősége miatt különösen kisdeteknél ajánlható és rendelhető, mint a legjobb, legtisztább, legtermészetes és leghathatóbb gyógyszer minden mell- és tüdőbajokban, továbbá a görvély, sümör, bőrkifutások, migrigyek, gyengeségek stb. eféle betegségekben. — Egy palack ára 1 frt. Gyári raktár: Bécs, Heumarkt Nr. 3. Kapható továbbá a valódi csukamájolaj az osztr.-magy. birodalom legtöbb gyógyszertárában.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Srsegeden Kiss József, Bauer József, Kovács Albert, Ifj. Aigner János, Cseglédén Persay Sándor gyógyszerész uraknál. 235 (12—3)

7131. sz.

1877. tkv.

ÁRVERESI HIRDETMÉNY.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város árvaszéke végrehajtható Visontai János és neje Szabó Julianna végrehajtást szenvedők ellen 150 frt. tőke s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kecskeméti 1259. sz. tjkyben 1437. r. sz. a foglalt házbirtokból 2-od rendű alperes Szabó Juliannát illető s 600 frtra becsült felelész az 1878. évi márczius hó 9-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1878. évi áprillís hó 9-ik napján d. e. 9 órakor, mint második hatridőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverés eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetésménynek közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyújtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólítottanak azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetősök végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben Győrffy Balázs ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi december hó 31-ik napján tartott üléséből. 30 (1—1)

Határozott óvás hamisítás ellen!

27 éven át kipróbálva!

Dr. POPP J. G.

cs. k. udvari fogorvos (Bécsben, Bognergasse 2.)

Anatherin-präparatumai.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

üvegben 50 kr., 1 frt., 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer, csúszos fogfájdalmakban, gyulladásonknál, a foghús daganatai és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a száznak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta.

Ezen készítmény a lehellet frissességét és tisztaságát fentartja: azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti. — ra 1 frt. 22 kr.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak naponkénti használata által nemesak a közönséges fogok eltávolíthatók, hanem a fogak zománca is mindinkább tökéletesbül. Egy doboz ára 63 kr. o. é.

Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb övöszernek fogfájás ellen és a legkitünőbb szernek van elismerve a szájjüreg és a fogak ápolására és fentartására. Egy db. ára 35 kr.

Figyelmeztetés!

Előforduló hamisítások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy minden palack az óvásjegyet kívül még egy czímmel: (Hygea és Anatherin präparatumai) ellátva van, mely egy tisztán átlátható víznyomáson az állami sást és a czímet mutatja.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Cseglédén Persay A., Félégyházán Hoffer A. özevgyénel, Szolokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban. 208 (14—4)

Szappanfőző és mosólóg.

Alolirott tisztelettel tudatja a t. cz. közönséggel, miszerént az általa készített, s eddig is előnyösnek ismert, szappanfőző és mosólógot egyedül mostani lakásán (VII. tized, 73. sz. alatt az Obester-ház mellett levő Vojtik-féle házban) lehet kapni. — Literje 6 kr., s minden 10 liter után 1 liter ingyen adatik.

Tisztelettel

Koczó Sándor,

12 (10—5)

mérnök.

1381.

1878.

Hirdetmény.

A fűzes erdei és előfogati kerti kaszállók, valamint az ürgés alatt levő úgynevezett bikalegelő bérléte f. évi február hó 28-ikán lejárván, azoknak újból 3 évrei haszonbérbeadása a f. évi 30. számú közgyűlési végzéssel elhatározott, s árverési határidőül — a helyszínére a fűzeserdei kaszállón kezdve — f. évi márczius hó 8-ik napjának reggeli 9 órája kitűzetett, mely határidőre a vállalkozni akarók 20—20 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a kitézett határidőig a gazdasági hivatalban — a hivatalos órákban — bármikor megtekinthetők.

Kecskemét, február 21. 1878.

31 (1—1)

A gazdasági osztály által.